

תת"ע 9638/10/23 - יעקב וויס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9638-10-23 מדינת ישראל נ' וויס
תיק חיצוני: 50154812197

מספר בקשה: 3

לפני	כבוד השופטת מיכל שביט
מבקש	יעקב וויס
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "ננזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין ונזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

2. ב"כ המבקש, אשר הגיש בשם המבקש את הבקשה להישפט, אינו מכחיש כי קיבל לידי זימון לדין אשר נקבע מלכתחילה ליום 27.11.23, כפי שעולה גם מאישור המסירה הסרוק בתיק במצורף לכתב האישום. עם זאת, בשל מצב החירום המיוחד, אשר שרר במועד בו צפוי היה להתקיים הדין, נדחה הדין, על פי החלטת בית המשפט מיום 15.11.23, ליום 17.03.24. לטענת ב"כ המבקש, עד למועד הגשת הבקשה הוא לא קיבל כל הזמנה ו/או הודעה בדבר מועד הדין (הנדחה). לדבריו, אישור המסירה המצורף לתגובת המשיבה, ממנו עולה לכאורה כי החלטת הדחייה נמסרה לידי המבקש, לא הוצג ביום הדין לבית המשפט וכל שהוצג לבית המשפט במועד זה הינו אישור מסירת הדו"ח לידי המבקש ביום האירוע. בנוסף טען ב"כ המבקש, כי הואיל והבקשה להישפט הוגשה על ידו והזימון לדין המקורי נשלח אליו הרי שאין לקבל זימון שלא נמסר לידיו. עוד הוא מעלה טענות כנגד המסירה.

3. מעיון בתיק עולה כי החלטת בית המשפט מיום 15.11.23, לדחיית מועד הדין ליום 17.03.24 בשל מצב החירום המיוחד אשר שרר באותה העת, נשלחה למבקש על ידי מזכירות בית המשפט ונמסרה לידי ביום 29.11.23. בהחלטה האמורה צוין במפורש כי על הנאשם להתייצב, שאם לא כן בית המשפט יהיה רשאי לדון אותו בהעדרו או שיוצא נגדו צו הבאה.

4. במועד מתן ההחלטה הנ"ל, כמו גם במועד משלוחה למבקש, לא הוגש לתיק ייפוי-כוח. על כן המצאת

ההחלטה לידי המבקש עצמו - בדין יסודה.

5. אישור המסירה מיום 29.11.23 נסרק על ידי המזכירות לתיק בית המשפט (תחת מזכירות - המצאות שבוצעו) ועמד לנגד עיני בית המשפט עת נשפט הנאשם בהעדרו ביום 17.03.24. על כן, לא נפלה כל שגגה בהצהרת התובע מאותו מועד כי "יש אישור מסירה".

6. עוד יצוין, כי אישור המסירה, אשר נערך על ידי עובד רשות הדואר, כולל את שמו ומענו של המבקש, שמו של עובד רשות הדואר מבצע המסירה, מועד מדויק (תאריך ושעה) של ביצוע המסירה, פרטי מקבל המסירה (המבקש עצמו) וחתימתו. לא מצאתי כי נפל כל פגם באישור המסירה. עוד ראוי לציין, כי נמען הטוען שלא קיבל את ההודעה נדרש להסביר כיצד התיעוד החסר לכאורה פגם ביכולתו להוכיח זאת (ר' בעניין זה עפ"ת 33310-04-23 **אדרי נ' מדינת ישראל**, 26.06.23, פורסם נבו). זאת המבקש לא עשה.

7. מכל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון במועד הנדחה.

8. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) "**על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה**". המבקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. בכפירה כללית לא די כדי להקים עילה של עיוות דין.

9. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין נגזר על המבקש תשלום קנס בשיעור מקורי בלבד.

10. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ד, 03 מאי 2024, בהעדר הצדדים.